

آینة

مجلس در ایجاد مشکلات کنونی کشور، شریک دولت است

● **مسعود پزشکیان:** اصولا کسی می‌تواند راه درست را نشان دهد که بارها و بارها آن راه را رفته باشد و از چندوچون کار خبر داشته باشد.کسی که راه را نرفته بگوید من این راه را می‌روم و به کجا می‌رسم همین اتفاقی می‌افتد که هم‌اکنون در مجلس افتاده است. مردم باید به افرادی اعتماد کنند که تجربه و علم آنها واضح و روشن باشد ومردم ببینند آنچه را ادعا می‌کنند انجام هم داده باشند؛ ضمن‌اینکه چهره مردمی کسی است که در بین مردم نیز بوده باشد؛ اینکه یک نفر فقط بگوید مردمی هستم تنها در قالب حرف است؛ بنابراین مردمی‌بودن به معنای واقعی آن چیزی است که مردم در رفتار من ببینند. در مورد اشتغال‌زایی در این دوره از مجلس کاری که کارگشا باشد، انجام نشد و همین که مشکل بیکاری هنوز حل نشده، نشان می‌دهد که اقدام موثری از سوی مجلس‌نشینان در این‌مورد صورت نگرفته است چراکه اکثر نگاه‌های نمایندگان مجلس جناحی و سیاسی است و کمتر اقدامات آنها کارشناسی و علمی بوده است. البته هستند کسانی هم که سعی می‌کنند اقدامات کارشناسی داشته باشند و خدماتی برای مردم انجام دهند اما تعداد آنها در این مجلس خیلی زیاد نیست. مجلس اگر مجلسی بود که قانون درست را در حوزه‌های مختلف تصادی، اجتماعی، فرهنگی ... تنظیم کرده و می‌نوشت و بر اجرای حرف درست نظارت درستی هم داشت دولت قادر نبود خلاف آن را عمل کند وقتی دولت کاری را انجام می‌دهد و اگر نمایندگان مجلس آن را مقصر بدانند،اولی‌تر مجلسی‌ها مقصر هستند که با نظارت درستی نکردند یا به دولتی‌ها گفته‌اند که آن کار را انجام دهند، بنابراین مجلس هم در آن مشکل شریک دولت است.

وقتی اطلاع‌رسانی محدود نیست

نعمت احمدی: راز موفقیت در شفافیت خبررسانی و انعکاس به‌موقع آن و طلب از مردم عادی برای بازکردن بعضا گره کور رسیدن به سریل‌های ارتباطی است. در شرق با وجود هوش و ذکاوت پلیس و نیروهای امنیتی، علت عدم توقیف آنان با گسترش حملات این است که بر روی پوشه تحقیق انفجارات و حملات، مهر قرمزنگ زده می‌شود و به همین اعتبار است که حملات در شرق هر روز تکرار می‌شود، اما حملاتی از این دست در غرب به علت نوع برخورد با حادثه و اشراف مطبوعات و حضور خبرنگاران تا هسته مرکزی کشف نشود خبر کهنه نمی‌شود بلکه کمک مطبوعات است که به کشف حقیقت کمک می‌کند. تا وقتی شرق به مطبوعات و خبررسانی آرد و حضور اصحاب رسانه به‌عنوان بازمی‌کمی نگاه نکنند، مطمئن باشید ده‌ها حادثه دیگر هم با آمار کشکان بی‌شمار را هر روزه شاهد خواهیم بود.

جمهوری اسلامی

تحلیل سیاسی هفته

این هفته با سالگرد تأسیس نهاد ارزشمند، پربرکت و بالنده بسیج مستضعفان همراه بود که در آذر سال ۵۸ با پیام تاریخی امام خمینی برای حفظ کبان انقلاب و پاسداری از آن تشکیل شد. آنچه که بنیانگذار جمهوری اسلامی در اهداف تأسیسی این نهاد مردمی در نظر داشتند، مقابله با ظلم و بی‌عدالتی و برهم‌زدن معادلات قدرت به نفع مستضعفان بود که باید براساس تخلق بسیجی‌ها به ویژگی‌هایی همچون تدیس، تعهد، فداکاری، خستگی‌ناپذیری، روشن‌بینی، استقلال فکری، عدم وابستگی سیاسی و حضور همیشگی در صحنه و خدمت به انقلاب و ارزش‌های دینی عملی شود. از این‌رو به لحاظ قابلیت این مثال بسیج، این نهاد خطیر و تأثیرگذار از ابتدای تأسیس و به‌ویژه پس از عبور پیروزمندانه و سربلند از آزمون هشت سال دفاع مقدس، در معرض طمع قرار گرفته و عده‌ای سعی کردند از این نهاد توانمند در جهت اهداف و مطامع سیاسی خود استفاده ابزاری کنند.

روز

روش‌طرح‌ریزی و اجرای نفوذ

محمد جواد اخوان: یک مسیر نفوذ که بسیار پیچیده‌تر و زیان‌بارتر از روش اول است، «نفوذ جریانی و شبکه‌ای» است که در آن جریان انسانی گسترده ولی پنهان از عناصر نفوذگر که دارای ارتباط وسیعی میان خود هستند، وارد محیط حریف شده و با بهره‌گیری از بسترهای موجود سعی می‌کند جامعه را تغییر مسیر دهد. اگر نفوذ انفرادی، به دنبال جهت‌دهی به معدودی از نخبان بود، نفوذ شبکه‌ای، عموم جامعه را هدف گرفته و فرایندی فراتر از تعقیب یک هدف ویژگی مهم این نوع از نفوذ، دنباله‌رو فرایضی‌بودن آن است، به این معنا که در همه حوزه‌های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و امنیتی عناصر نفوذگر وارد محیط نفوذپذیر شده و هر یک بدون آنکه حساسیت‌برانگیز باشند، پشتیبان فرایند دیگری هستند و در نتیجه این هم‌افزایی شبکه نفوذ، موجی سهمگین از پیامدها نفوذ در محیط ملی بروز و ظهور می‌یابد. بنای عمده این روش بر دو عنصر تأثیرگذار نفسانی یعنی «پول و جاذبه‌های جنسی» بی‌ریزی شده است و عملیات آن بر مبنای «جنگ نرم» است که با هدف تغییر آرمان‌ها، باورها و سبک زندگی جامعه آماج دنبال می‌شود.

۲۰ سال از فعالیت حزبی شما می‌گذرد، آیا در طول این دهه به تعریفی از طبقه و پایگاه اجتماعی حزب رسیده‌اید و اگر ممکن است، تعریفی از این جایگاه برای ما ارائه کنید.
دلیل طرح این پرسش این است که ما تصور کردیم، پایگاه اجتماعی حزب شما باید طبقه متوسط روبه‌بالا باشد. این طبقه در دولت احمدی‌نژاد تضعیف شد. حزب برای اینکه بتواند این طبقه را دوباره با خود همراه کند تا مطالبات دموکراسی‌خواهی خود را پی بگیرد چه برنامه‌ای دارد.

اگر بخواهم درباره حزب صحبت کنم، بحث متفاوت می‌شود. اما درمجموع معتقدم که احزاب در ایران بر مبنای طبقات شکل نگرفتند. بلکه بر مبنای قنتم‌ها شکل گرفتند. بنابراین ممکن است که در حزب افرادی باشند که متعلق به طبقات مختلفی باشند و الزاما با طبقه اجتماعی خود منطبق نباشند.

شما در جناح راست هم از راست سنتی یا افراد جدیدی که ادعای عدالت و... دارند، افرادی را می‌بینید که با طبقه ضعیف تناسبی ندارند. کارگزاران هم اگرچه در ابتدای کار دنبال سیاست‌هایی بود که طبقه متوسط در آن تقویت می‌شد یا در جهت رشد صنعت، اقتصاد و تولید بود. اما مبنای آن «گفتمانی» است که مربوط به این سیاست‌های توسعه‌ای است. گفتمان ما در حزب از آغاز بر توسعه همه‌جانبه و سازندگی کشور برای تأمین زندگی مردم توسط خودشان و توانمندسازی خود مردم بود. ما از آغاز به سوسیالیسم انقلابی و توزیع سطحی امکانات و پول از طرف دولت مرکزی به همه افراد اعتقاد نداشتیم. گفتمان این حزب این نبود که فکر کنیم چون در تربیت انسان‌ها و جامعه به دوره‌هایی مثلا کوتاهی شده، ما فقط موظف به تقویت این آرمان‌های عالی دینی و انسان‌ها هستیم و باید گذشت، فداکاری و غلبه بر نفس را در آنها تقویت کنیم که شهروندانی‌صور باشند و به سهمیه اندکی که به آنها داده می‌شود قناعت کنند.

بله این گفتمان در دوره هشت‌ساله دولت نهم و دهم تضعیف شد. طبیعتا بخش‌های زیادی از صنایع متوسط و بخش خصوصی آسیب دید و بسیاری از مدیران باتجربه از سیستم حذف شدند. اما اینکه برای جبران این موضوع چه مدت‌زمانی لازم است، نمی‌دانم. روافع، در طول دوره هشت‌ساله، بیش از اینکه به افراد یا یک جناح آسیب وارد شود، به نفس این گفتمان توجه نشد و بهترین فرصت‌ها را در دوره‌ای که ما بیشترین درآمد ارزی نفتی را داشتیم، از دست دادیم. به‌هرحال در ایران پشتوانه رشد و توسعه تا سال‌ها شاید همین اتکا به منابع ارزی و نفتی باشد و این سرمایه را دست رفت. بنابراین اقدام جدی وارد شد، الان طبق تحقیقات وزارت کشور ۱۱ میلیون حاشیه‌نشین در اطراف شهرهای بزرگ و کوچک داریم که این رشد حاشیه‌نشینی عمده‌تا محصول سال ۸۴ به بعد است. برای کشوری که دومین ذخایر گازی و نفتی را در سطح جهان دارد، زینده نیست. همچنین آمارهای ۲۰۱۲ مشخص فلاتک را که ترکیبی است از تورم و بی‌کاری بین ۹۰ کشور جهان مورد مطالعه قرار داده که ایران در رتبه دوم قرار گرفته است.

یعنی بعد از ونزوئلا که در رتبه اول قرار داشته است کشوری که سعی شد یکی از شرکای سیاسی و اقتصادی ما باشد یا در شاخص خط فقر رسما اعلام کردند که ۴۰ درصد جمعیت کشور، زیر خط فقر هستند. از لحاظ شاخص نشاط و شادمانی نیز در بین ۱۵۶ کشور ما رتبه ۱۱۵ را دارا هستیم. از نظر شاخص فساد اداری نیز، بین ۱۷۷ کشور در رتبه ۱۴۴ هستیم. با این

همه نیروی جوان، باهوش و این همه ثروت‌های زیرزمینی این وضعیت زینده‌نشوری یا این سابقه تاریخی نیست. ولی خب امیدواریم بشود جبران کرد.

سؤال را به این شکل طرح کنم. این طبقه **لاغر شده، چنانچه بعد از تصویب برجام تحولات اقتصادی را در زندگی روزمره خود احساس نمی‌کند. ممکن است به آدام پوپولیسم بغلند.** مشابه آنچه در سال ۸۴ اتفاق افتاد. یعنی سال ۹۵ می‌تواند سال مهمی از این منظر باشد. به نظر شما چنین احتمالی ممکن است؟

چه برای اینکه این طبقه ناامید نشود، احزاب می‌توانند بکنند و همین‌طور دولت؟
من فکر نمی‌کنم که این اتفاق عینا تکرار شود. در سیاست‌ها و دولت‌ها همیشه فرازوفروندی وجود دارد. مردم هم در یک سیستم انتخابی، حق انتخاب دارند. در جافتاده‌ترین دموکراسی‌ها هم به نگاه کنید، ممکن است از این دست اتفاقات رخ دهد. من به مکانیسم‌های داخلی آنها کاری ندارم. مثلا در بریتانیا، در یک دوره، مردم حزب کارگر را انتخاب می‌کنند و در دوره بعد محافظه‌کاران را. انتخابی که کاملا متفاوت است. درحالی‌که این احزاب دست‌کم به‌لحاظ شعارها متضاد هم هستند. یا حتی در آمریکا، در هر دوره‌ای هم یک سری سیاست‌ها ممکن است خنثی شود، چه اقتصادی چه اجتماعی. مثلا در دوره جرج بوش با توجه به اعتقاداتی که به مسائل مذهبی داشت،

سیاست

عکس آرشیوی است/ عکس: امیر چندی، شرق

دبیرکل کارگزاران از راهبرد آینده می‌گوید

کرباسچی: باید از طرف مقابل یارگیری کنیم

مرجان تویدی

پیراهن و پولیور بنفش به تن دارد. ناخودآگاه به انتخابات ۹۲ بازمی‌گردم؛ به سئادهای روحانی و بنفشی که رنگ انتخاباتی رئیس‌جمهور شده بود. در همان دفتر حزب، گفت‌وگو را با دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی آغاز می‌کنم؛ حزبی که در میان احزاب اصلاح‌طلب به‌طور شفاف‌تری از سیاست‌های دولت دفاع کرده و از اعتدال و میانه‌روی سخن می‌گوید. باین‌حال چندماه پیش که یک‌بار دیگر با آقای دبیرکل مصاحبه کرده بودم، نقدهای جدی را به بخش‌هایی از بدنه دولت وارد ندانسته بود. او معتقد بود که بخش‌هایی از دولت به شکل کارمندی‌کاری می‌کنند و این شیوه مناسب شرایط تحریمی کشور نیست. این‌بار درباره وضعیت طبقه متوسط کشور و لاغرشدن این طبقه در دوره احمدی‌نژاد صحبت کردیم و اینکه آیا شرایط اقتصادی کشور می‌تواند این طبقه را دوباره به انتخابی مثل انتخاب سال ۸۴ ترغیب کند یا نه. کرباسچی معتقد است حتی آگاهی افشار ضعیف آن‌قدر بالارفته که فریب پوپولیست‌ها را نخورند. با این حال او برآیند ۸۴ را نه فقط محصول اشتباه نوده‌ها بلکه به دلیل تفرقه اصلاح‌طلبان می‌داند. او معتقد است جریان اصلاح‌طلب نباید انحصارطلب باشد و از لفظ یارگیری استفاده می‌کند و می‌گوید چیزی که اصلاح‌طلبان باید دنبال کنند این است که با توجه به مشکلات و معضلات کشور، دنبال یارگیری از طرف مقابل باشند. ما نباید انحصارطلب باشیم و بگوییم هرکسی از اول اصلاح‌طلب بود، در دایره ماست. باید هرکسی که سیاست‌های خارجی و داخلی دولت را قبول دارد و معتدل است و از افراط دوری می‌کند را جز، یاران خودمان تلقی کنیم و در این جرگه بیاوریم، گرچه اختلاف سیاسی داشته باشیم. محاصل این گفت‌وگو را در پی می‌خوانید:

سال‌ها بحث سلول‌های بنیادی درجا زد. با مسائل اجتماعی و بهداشت و درمان مردم مورد توجه قرار نگرفت. باین‌حال، من به آن حالت بحرانی (موردنظر شما) فکر نمی‌کنم.

برخی تجربه‌ها، شکست خورده است؛ حتی برای قشرهای ضعیف. فکر می‌کنم آگاهی اجتماعی در همین بحث‌های سیاسی آن‌قدر بالا رفته است که افشار ضعیف قریب پوپولیست‌ها را نخورند.

شاید افرادی روی کار بیایند که نزدیک به آنها باشند، یا از جناح‌های معتدل مجبور شوند کارهایی در همان جهت رضایت مردم انجام دهند، ولی درکل این فرازوفرو، آسیمی به جریان و روند کلی نمی‌زند. ما ناگزیریم به سمت توسعه و سازندگی و سیاست‌های اعتدالی پیش برویم. الان می‌بینید که محافظه‌کارترین افراد، بنیادگراهای داخلی با اصولگراها امروز دیگر شعارهای گذشته را نمی‌دهند. شعارهای آنها

هم در جهت اعتدال است. می‌گویند در انتخابات با شعار اعتدال می‌خواهیم وارد شویم و این مهم است. این پیشرفت جناح معتدل کشور است. بنابراین آن شعار و سیاست‌ها در مردم با همه جنبه‌های پوپولیستی دیگر جایگاه ندارد. یک روزی مثل شاید بعضی‌ها با همین شعارها و حرف‌ها و مسائلی از این دست مخالفت می‌کردند. اما الان خودشان

دنبال این مسائل هستند. مهم

این است که در این سیاست‌ها واقعا مصالح و منافع ملی در نظر گرفته شود. چیزی که اصلاح‌طلبان باید دنبال کنند این است که با توجه به مشکلات و معضلات کشور، دنبال یارگیری از طرف مقابل باشند. ما نباید انحصارطلب باشیم و بگوییم هرکسی از اول اصلاح‌طلب بود، در دایره ماست. باید هرکسی که سیاست‌های خارجی و داخلی دولت را قبول دارد و معتدل است و از افراط دوری می‌کند را جز، یاران خودمان تلقی کنیم و در این جرگه بیاوریم، گرچه اختلاف سیاسی داشته باشیم. کلان اداره کشور باید بر مبنای تعادل و سازندگی پیش برود. باید اقتصاد رشد کند. رشد هم بدون سرمایه‌گذاری به جایی نمی‌رسد. باید حداقل یک هزار میلیارددلار سرمایه‌گذاری کنیم تا بخشی از این بی‌کاری را از بین ببریم. باید با دنیا روابطی داشته باشیم که بشود این سرمایه‌گذاری را ایجاد کرد. هرکسی سر کار باشد، باید این مسیر را برود.

شما در جایی می‌گویید ما ۱۱ میلیون حاشیه‌نشین داریم، به علاوه درگیری‌های اقتصادی که همه مردم آن را لمس می‌کنند، با همه شعارهایی که وعده بهبود را در بلندمدت می‌دهند، اما اگر در کوتاه‌مدت اتفاقی نیفتد، برای آن ۱۱ میلیون حاشیه‌نشین چه باید کرد. اینها چه تصمیمی خواهند گرفت. به‌اضافه اینکه تندرروهای اصولگرا کاملا بسر موضوع اقتصاد متمرکز شده‌اند. آنها در تبلیغات مجازی

و محافل سیاسی نکردند یا چه حرف‌هایی که نثار وزیر خارجه و رئیس‌جمهور نکردند. حالا اگر آن افراد از آن شعارهای غیرواقعی و جدای از زندگی مادی و عینی مردم برگشته باشند و بخوانند بر این حرف‌ها تمرکز کنند، خیلی خوب است! اما باید به آنها گفت این حاشیه‌نشین‌ها از کی اضافه شدند؟

برای سرمایه‌گذاری و تولید کار باید امنیت سیاسی و اقتصادی باشد. آنجا باید جواب دهند که چرا این حرف‌ها آن زمان زده نشد. ما از اینکه جریان افراطی به زندگی مردم و به واقعیت‌های جامعه و مشکلاتی که هست، بازگردد، استقبال می‌کنیم. الان با یاد آن را حل کنیم. اگر اینها (افراطی‌ها) به کمک دولت بیایند، ما مخالف نیستیم. می‌گوییم بلکه سهلا! اگر همه اینهایی که این فضا را ایجاد کردند، بگویند برای حل بحران رکود و بی‌کاری حاضریم کمک کنیم تا این فضا امن شود، خوشحال می‌شویم.

البته به نظر نمی‌رسد هدف آنها کمک باشد بلکه هدفشان پررنگ‌کردن تناقض‌هایی است که آنها موردنظرشان است.

کار شما رسانه‌ها است که بدون شعار و ناسزا، روشنگری کنید و بگویید اگر امروز فلان فردی که یک دوره‌ای مثلا مدیر جایی بوده و بحرانی که درست کرده این روزها به راحتی قابل لمس است و به یکی از بحران‌های صنعت کشور تبدیل شده است؛ اگر امروز می‌گویید دغدغه ما بی‌کاری است، خوب است. اما خب، چرا الان می‌گویید؟ باید فضای جامعه روشن شود. باید ذهن مردم را با این رسانه‌های موجود و مطبوعات و فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی روشن کنیم. فکر می‌کنم این کار هم مؤثر است، دشوار نیست و مردم هم خوب می‌فهمند.

اگر این وضعیت ادامه یابد، فکر می‌کنید که اقتصاد به یک پاشنه آشیل برای دولت اعتدال یا جریان اصلاح‌طلب تبدیل شود؟

خب، ما باید تلاش کنیم نشود و دولت هم در حال تلاش است که چنین اتفاقی رخ ندهد. طبیعی است در یک رقابت سیاسی طرف مقابل ممکن است، کارشکنی‌ها، اما نقطه علاج این وضعیت همین جاهاست. بالاخره مردم باید مجلسی را انتخاب کنند که این دولت را کمک کند. اگر فکر می‌کنند سیاست اعتدال و دوری از افراط با این‌منا که با دنیا مسائل‌مان را حل کنیم، درست است؛ باید به کمک بیایند و مجلسی بسازند که کمک دولت باشد. ببینید، در این دو سال گذشته برخی نمایندگان مجلس موجود و افراد افراطی چقدر وقت دولت را گرفتند و بحران درست کردند. چقدر سؤال و جواب و استیضاح و مخالفت ایجاد کردند. شما می‌توانید آمار اینها را به خوبی استخراج کنید. یک مدیر و رئیس سازمان اگر بخواهد کار بکند، چقدر وقتش باید صرف مثلا این سؤال و جواب‌هایی بشود که نتیجه خاصی به جزء وقت‌گیری ندارد. مردم هم به نظرم این مسائل را درک می‌کنند. این‌طور نیست که مخفی بماند یک دوره‌ای در یک تجربه‌ای ممکن است خطایی صورت بگیرد که آن هم باید تحلیل بشود چقدر از آن خطا محصول گشتباه توده‌ها بوده و چقدر دخالت‌هایی بوده که از ناحیه جوسازی‌ها و شرایط ایجاد شده در سال ۸۴ رخ داده است. نمی‌شود همه خطاها را به مردم نسبت داد. عمده‌ترین خطا در آن سال از ناحیه بی‌تجربگی بخشی از خود مجموعه ما اصلاح‌طلبان بود که با یک تفرقه، رأی اکثریت خود را به اقلیت بدل کردیم. سال ۸۴ مردم به مجموعه اصلاح‌طلبان رأی دادند، اما اختلاف باعث شد که طرف مقابل بهره‌برداری کند.

۴ بحثی درباره انتخابات مطرح شد که عده‌ای می‌گویند، یکسری اشتباهات سال ۸۴ رخ داد و یکسری سال ۸۸. اما ۹۲ تلاش شد آن اشتباهات به نوعی جبران شود. معتقدند اصلاح‌طلبان به نسبت کنشی که داشتند، تحلیلی نداشتند که با چه واکنشی از سوی جریان مقابل مواجه می‌شوند. معتقدند کنش اصلاحات در ۸۸ باعث شد تا شکافی که در جریان اصولگراها وجود داشت، تا مقطعی سرپوش گذاشته شود. شکافی که بعدا دوباره خود را نشان داد. بنابراین اگر درست تحلیل و کنش شد، آن شکاف می‌توانست ادامه پیدا کند و این به نفع اصلاح‌طلبان بود.

۴ می‌گویند بین طیف سنتی، احمدی‌نژادی‌ها و پایداری‌ها شکاف و اختلاف بود. اما اشتباه اصلاح‌طلبان باعث شد آنها اختلافات را به طور موقت کنار بگذارند و یکی شوند. بعد که این خطر رفع شد، مجددا شکاف‌ها خود را نشان داد. برای انتخابات مجلس اگر بخواهیم این را مبنا قرار دهیم، اصلا آیا اصلاح‌طلبان تحلیلی از وضع موجود دارند که بر اساس آن بخواهند وارد فضای انتخابات بشوند؟

حتما دارند...

۴ می‌شود درباره‌اش صحبت کنید...

منهای اینکه بخواهیم برگردیم به بحث‌هایی که مربوط به گذشته می‌شود، مجموعه اصلاح‌طلبان و معتدلین معتقدند باید از تجربه‌ها استفاده کرد. باید در اداره کشور تعقل به کار گرفته شود. ادامه در صفحه ۷

آینه دیروز

۹سال پیش در چنین روزی

کیهان

- فرمانده کل قوا در دانشکده افسری امام‌حسین(ع): نظامی‌گری در نظام اسلامی افتخار است
- برای اولین‌بار در استان فارس اجرا می‌شود: ابلاغ قضانی با پیام کوتاه تلفنی
- بلغارستان و رومانی، دو عضو جدید اتحادیه اروپا
- رئیس‌جمهور عراق سفر خود به تهران را تا بازگشایی فرودگاه بغداد به تعویق انداخت
- معاون‌اول رئیس‌جمهور: واژه «شرارت» زینده آمریکا است
- همکاری آمریکا و القاعده و بعثی‌ها در قتل عام شیعیان عراق
- رگ مصنوعی در کشور ساخته شد

انتقاد

- در دیدار متکی با سفیر تونس در تهران مطرح شد: حل مشکلات منطقه در انتظار تغییر رویکرد آمریکا
- ۷۰ هزار ناقل ایدز در ایران
- عضو فراکسیون اصولگرایان مجلس هفتم: نمایندگان مرجعی که مشکلات خود را به آنها ارجاع دهند ندارند
- منظره‌های پیرامون شورای شهر؛ عطریان‌فر: فضای ششورای شهر دوم بسته بود، نادران: رابطه شهرداری و شورا کافی است
- ناصر عبداللهی، خواننده مشهور پاپ در کما اولتیماتوم سه قوه: بازگشت که اقتصادی
- در دانشگاه علامه اتفاق افتاد: مرگ غم‌انگیز یک دانشجو در کلاس

سازش

- اسدالله بادامچیان: جامعیت در انتخابات خبرگان با اقبال عمومی مواجه خواهد شد
- علی لاریجانی: اگر برای ما دردرسر ایجاد کنند ما هم دردرسر ایجاد می‌کنیم
- کیسینجر خواستار برخورد دیپلماتیک با برنامه هسته‌ای ایران شد
- مقام معظم رهبری در جمع فرماندهان ارشد سپاه: وظیفه سپاه دفاع از ارزش‌های انقلاب اسلامی است
- جبهه پیروان خط امام و رهبری: رفع مشکلات تهران به انتخاب افراد کارآمد و ولایت‌مدار وابسته است
- حدادعادل: دوران ذلت مسلمانان به سر آمده است
- عسکرالاولاد: انتخابات با نشاط و به‌عنوان جشن بزرگ مردم‌سالاری برگزار شود
- احمد توکلی: هنوز به اجماع در بین اصولگرایان امیدوارم
- وزیر کار: اقتصاد را باید با ایده‌های نو اداره کرد

اعتماد

- نخستین پیامد محرومیت فدراسیون فوتبال: تاجیکستان جایگزین ایران شد
- مقام معظم رهبری: نیروهای مسلح مظهر قدرت، عزم و اراده ملت ایران هستند
- مهلت ۶ ماهه حماس به جامعه جهانی منتقل: انتفاضه سوم در راه است
- طرح جامع مسکن به تعویق افتاد
- افزایش قیمت جانشین‌های دلار
- حدادعادل: مبارزه با موادمخدر کمتر از جهاد نیست
- انتقاد از دعوت قذافی به ایران
- ۷۰۰ نفر از رده‌صلاحیت‌شدگان تأیید شدند
- دبیرکل جبهه مشارکت: ماه عسل دولت رو به اتمام است

اطلاعات

- رهبر معظم انقلاب اسلامی: همه فرماندهان و نیروهای سپاه باید مراقب حداقل‌ها و مبرز صلاحیت‌ها در همه ابعاد باشند. تعریف جامع و مانع از وظیفه سپاه برای حفاظت از آرمان‌های انقلاب اسلامی، دفاع نظامی از ارزش‌های انقلاب است
- مهار قیمت‌ها؛ طرح جدید وزارت بازرگانی
- «زن زیادی» تهمینه میلانی از جشنواره فیلم آسیا-اقیانوسیه ۳ جایزه گرفت
- رژیم صهیونیستی با توقف عملیات و عقب‌نشینی از نوار غزه موافقت کرد
- وزیر خارجه فلسطین از پیشرفت مذاکره درباره مبادله اسرا خبر داد
- اعلام آمادگی نیروهای مسلح با هرگونه تهدید احتمالی
- رئیس مجلس: ۲۵۰۰ سال محرومیت را نمی‌توان ظرف ۲۷ سال رفع کرد
- لاریجانی: فناوری هسته‌ای ایران بومی است
- حضور رهبر معظم انقلاب در آیین یادبود مرحوم آیت‌الله العظمی میرزا جواد آقاآتریزی
- مجلس، علل افزایش چندباره قیمت مسکن و اجاره را بررسی می‌کند
- نزدیکی لیست جبهه پیروان خط رهبری و امام به طرفداران دولت